

Nasza Matka

Nr 4 (54) kwiecień 2011 (rok 6)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Wielkopostna medytacja nad liturgią.

Liturgia jest działaniem samego Chrystusa, w którym człowiek uczestniczy. Działanie Chrystusa jest doskonałe. Zaś nasze uczestnictwo niedoskonałe.

Chcemy w tych działaniach Chrystusa uczestniczyć jak naj-owocniej, ale ludzka natura czasem nam przeszkadza. Często też wkrada się do liturgii subiektywizm i egoizm. Stąd nasza refleksja nad postawami w liturgii. W sprawowaniu liturgii każde słowo, postawa, śpiew a nawet milczenie ma swoje znaczenie.

- Postawa stojąca oznacza gotowość i przygotowanie. Także jest postawą zmartwychwstania. Stoimy na znak szacunku /np. w czasie czytania Ewangelii, na wejście kapłana/. Ten szacunek wyrażamy Chrystusowi.
- Postawa siedząca jest postawą słuchania i odpowiedzi na usłyszane

słowo Boże. Jest zasłuchaniem z wiarą.

- Postawa klęcząca wyraża uwielbienie i adorację. W następnej kolejności jest także postawą pokory i pokuty.

Zachowując w liturgii te postawy tworzymy jednocześnie wspólnotę modlitwy. Wraz z Chrystusem oddajemy Bogu Ojcu, w Duchu Świętym, naszą wiarę, miłość i uwielbienie.

Święte Tri-duum Paschalne jest szczytem roku liturgicznego i uobecnieniem Misterium Paschalnego Jezusa Chrystusa – Jego zbawczej męki i chwalebego zmartwychwstania. Nasze uczestnictwo świadome i czynne w tych uroczystościach jest uczestnictwem w zbawczym misterium Chrystusa. To wielkie wyróżnienie dla chrześcijanina.

Ks. Proboszcz Antoni

SŁOWO BOŻE

(J 12, 12 - 15)

Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie oraz «Król izraelski!»

A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane:

Nie bój się, Córo Syjońska! Oto Król twój przychodzi, siedząc na osłędzie.

Najwyższy czas odkurzyć Biblię

Dominik Kustra (http://www.opoka.org.pl/biblioteka/T/TB/odkurzyc_biblie.html)
c.d z poprzedniego numeru

Język Biblii i rodzaje literackie

Większość ksiąg biblijnych została napisana w języku hebrajskim. W czasach patriarchów, czyli ok. 1700 r. przed Chr. był to język mówiony w kraju Kanaan.

Po podziale Palestyny na Królestwo Północne (Izrael) i Południowe (Juda), to jest poczynawszy od roku 900 przed Chr., tylko uczeni rozumieli język hebrajski. Ludzie posługiwali się natomiast językiem aramejskim. Był on podobny do hebrajskiego, jak włoski jest podobny do hiszpańskiego lub portugalskiego. Także każdej soboty w synagogach lektura Biblii była tłumaczona i komentowana w języku aramejskim. Także Jezus mówił tym językiem.

Liczni Żydzi, którzy zakładali swoje wspólnoty w Babilonii, Egipcie czy Azji Mniejszej, po rozpowszechnieniu się greki przyniesionej przez wojska Aleksandra Wielkiego (poczynawszy od 320 r. przed Chr.) mówili po grecku. Istniały więc greckie tłumaczenia ksiąg Starego Testamentu. Niektóre zaś księgi były pisane bezpośrednio po grecku.

Wszystkie księgi Nowego Testamentu zostały spisane po grecku, z wyjątkiem zaginionej hebrajskiej wersji Ewangelii według św. Mateusza.

Wyobraźmy sobie, że pewien pisarz postanowił napisać książkę o Rewolucji Radzieckiej, od czasów Lenina aż do Gorbaczowa. Co najpierw powinien uczynić? Wybrać rodzaj literacki, w którym chce pisać. Może napisać książkę historyczną; wtedy powinien dokładnie sprawdzić każde wydarzenie, każdą zapisaną informację.

Może napisać powieść historyczną; wtedy będzie musiał wymyślić jakiś ciekawy wątek przygodowy, którego tłem będą wielkie wydarzenia Rewolucji.

Może stworzyć dzieło teatralne, przeznaczone do wystawienia na scenie. W takim przypadku winien stworzyć zamknięty wątek, który będzie się rozwijał we wnętrzach i dialogach aktorów. Będą oni przenosić na scenę echo wydarzeń Rewolucji. Może napisać zbiór poezji. W tym przypadku wydarzenia rewolucji zostaną przekształcone przez jego emocje i jego wyobraźnię: ten, kto będzie czytał jego wiersze, nie pozna prawdziwych wydarzeń, lecz tylko wielkie emocje (egzaltacje, smutek,

gniew, frustracje, czułość, radość, nienawiść) wywołane w poecie pod wpływem wydarzeń.

Także autorzy ksiąg biblijnych musieli najpierw wybrać rodzaj literacki. Większość z nich napisała księgi historyczne. Ale autor Psalmów napisał modlitwy poetyckie, w których wydarzenia ulegają przekształceniu fantazji i emocji (na powrót ocalałych z Babilonu: prostują się ścieżki, pagórki się unizają, góry skaczą z radości – fantastyczne obrazy wyrażające ogromną radość).

Autor Księgi Hioba napisał dzieło teatralne, w którym postacie rozmawiają o największym problemie trapiącym ludzi: „Dlaczego cierpią niewinni?” Bóg, przeciw któremu skierowane są te oskarżenia i który musi się bronić, jest jedyną z postaci dramatu.

Autorzy Księg Tobiasza, Jonasza i Estery chcieli prawdopodobnie napisać krótkie powieści historyczne.

Autor pierwszego rozdziału Księgi Rodzaju, która opowiada o stworzeniu świata, jest poetą: bardziej niż na opowiadaniu faktów, skupia się na wyrażaniu swojego zdumienia i ekstazy wobec tej rzeczywistości: każda rzecz została stworzona przez Boga, od światła aż do zdżbła trawy, od gwiazd aż do istot ludzkich.

Uczeni, którzy spędzili swoje życie na studiowaniu słowa Bożego, przed każdą księgą Biblii stawiali sobie pytanie: „Do jakiego rodzaju literackiego należy ta księga?” Odpowiedź nie była łatwa, z uwagi na nieuchronny upływ czasu, trudności w porównywaniu biblijnych ksiąg z innymi księgami powstałymi w tamtych czasach. Często jeszcze dziś nie mamy pewnej odpowiedzi: niektóre „gatunki literackie”, którymi się wówczas posługiwano dziś już nie istnieją i nie wiemy, jakie „znaczenie” chcieli nadać autorzy swoim kompozycjom.

Czy Biblia jest nieomylna?

Uczony astronomii, który mówi swemu dziecku: „Słońce wstaje”, nie popełnia błędu. Mówi, jak zwykli ludzie. Na zjeździe naukowców będzie mówił zupełnie inaczej, ponieważ tam będzie się posługiwał językiem naukowców.

Autor Psalmów, który mówi: „Na powrót ocalałych góry będą skakać” nie popełnia błędu. Mówi, jak poeci, którzy poprzez swoje emocje przekształcają rzeczywistość.

Chrześcijanie wierzą, że Biblia nigdy się nie myli. Jezus stwierdza, że jest ona Słowem Bożym. Mówi: „Idźcie i starajcie się zrozumieć, co mówi Bóg w Biblii” (porównaj - Mt 9,13). Bóg nie może oszukiwać ani siebie, ani nas.

Każda księga Biblii ma dwóch autorów: człowieka, który mówi językiem swoich czasów i Boga, który przygotował i towarzyszył tym ludziom, strzegąc ich, aby nie popełnili błędów.

Musimy jednak pamiętać, że Biblia nie jest książką naukową albo encyklopedią wiedzy. Przekazuje ona pewne prawdy Boże, który odczytujemy właściwie przy odpowiedniej interpretacji.

Poprawna interpretacja Pisma św.

Aby poprawnie interpretować Pismo Św. trzeba:

- Światła Chrystusa, który jest wiecznym słowem Boga żywego,
- Pamiętać, że najlepszym interpretatorem jest Duch Święty, więc powinniśmy mu pozwolić się prowadzić.
- Starać się zrozumieć intencje autorów świętych, okoliczności czasu i kultury, „rodzaje literackie”, sposoby myślenia, mówienia i opowiadania.
- Zwracać uwagę na treść i jedność całego Pisma Świętego.
- Czytać Pismo św. w oparciu o żywą Tradycję całego Kościoła.
- Uwzględnić analogię wiary czyli spójność prawd wiary między sobą i w całości planu Objawienia.
- Pamiętać o różnych sensach występujących w poszczególnych wypowiedziach Pisma

św.: dosłownym, duchowym, alegorycznym, moralnym, analogicznym itp.

Jak szukać w Piśmie św.?

Aby podróżować po Piśmie św. musimy wpiery nauczyć się odczytywać drogowskazy. Są nimi skróty: każda z ksiąg ma swój skrót (np.: Księga Rodzaju – Rdz, Księga Sędziów – Sdz, Ewangelia św. Mateusza – Mt).

Jeśli po skrócie księgi znajdziemy cyfry, oznaczają one rozdział i wersety: Łk 10,2-5 - Ewangelia św. Łukasza, rozdział dziesiąty, wersety od drugiego do piątego.

Metody rozważania i pracy nad Pismem świętym

Oczywiście metod jest bardzo wiele. Chciałbym zwrócić uwagę na te, którymi sam najczęściej się posługuję.

„Tu i teraz” – rozpoczynam modlitwą do Ducha Świętego, potem otwieram Pismo św. (zwłaszcza Nowy Testament) na chybił – trafił, czytam przypadkowy fragment, rozważam, zadając sobie pytania: co Bóg chce mi powiedzieć w tym fragmencie? Jak rozumiem te słowa - tu i teraz? Jak mogę je zrealizować - tu i teraz?

„Słowo życia” – metoda podobna do poprzedniej, ale tu wybieram jedno zdanie z całego fragmentu, wypisuję na kartce, umieszczam w widocznym miejscu i staram się przez cały dzień realizować ten cytat w moim życiu.

„Burza pytań” – czytam fragment Pisma św. i zadaję jak najwięcej pytań do tekstu. Potem spośród wielu, wybieram jedno, które jest dla mnie najważniejsze i szukam na nie odpowiedzi.

„Tytuł i zmiana biegu wydarzeń” – po przeczytaniu fragmentu wcielam się w postać reżysera. Wyobrażam sobie, jak można byłoby ten fragment przedstawić na scenie, jaki tytuł nadać tej sztuce oraz jak zmienić bieg wydarzeń opisanych w danym fragmencie.

Postaram się częściej sięgać do Biblii, rozważać ją i zawarte w niej Słowo realizować w życiu.

Pewien biskup zapytał słynnego aktora Antoniego Quinna: „Jak to jest, że wy, aktorzy, potraficie słowem zmyślonym porwać i wzruszyć do głębi, podczas, gdy my, kaznodzieje, mając do dyspozycji słowo prawdziwe, nie osiągamy tak widocznych i spektakularnych efektów?” Quinn miał odpowiedzieć: „Bo my mówimy o zmyślonym tak, jakby to było prawdziwe, a wy o prawdziwym tak, jakby to było zmyślone”.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na kwiecień 2011 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby Kościół – przez wiarygodne głoszenie Ewangelii – potrafił wciąż dawać następnym pokoleniom nowe powody do życia i nadziei.

Intencja misyjna:

Aby misjonarze, głosząc Ewangelię i świadcząc życiem, nieśli Chrystusa wszystkim, którzy Go jeszcze nie znają.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

03 - 05 kwietnia 2011

Ks. Tomasz Raćkos SDB

Niedziela

- Hymn do Ducha Św. i modlitwa na rozpoczęcie rekolekcji na początku Mszy Św.

- Nauki ogólne na każdej Mszy Św. /sobota 02.04.11. - 18⁰⁰, niedziela 8⁰⁰, 10⁰⁰, 14³⁰/ i kazanie Pasyjne

- Nauka rekolekcyjna dla mężczyzn 15³⁰

Poniedziałek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8⁰⁰

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18⁰⁰

- Nauka rekolekcyjna dla młodzieży po Mszy Św. o 18⁰⁰

Wtorek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8⁰⁰ i Błogosławieństwo Boże na zakończenie

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18⁰⁰ i Błogosławieństwo Boże na zakończenie

- Nauka rekolekcyjna dla kobiet po Mszy Św. o 18⁰⁰

INTERCJE MSZALNE

Kwiecień 2011

Piątek 18 ⁰⁰	1 kwietnia R. Lukoszek	Sobota 18 ⁰⁰	16 kwietnia R. Muskietorz
Sobota	2 kwietnia	Niedziela Palmowa	17 kwietnia
18 ⁰⁰	R. Jarczyk	8 ⁰⁰	
4 Niedziela Wielkiego Postu	3 kwietnia	10 ⁰⁰	R. Nocoń
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Lukoszek
10 ⁰⁰	Za + Janinę Paliwoda w 30 dn. po śm.	Poniedziałek	18 kwietnia
14 ³⁰	R. Gaura	8 ⁰⁰	R. Kołodziej
Poniedziałek	4 kwietnia	Wtorek	19 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	R. Kokot
18 ⁰⁰		Sroda	20 kwietnia
Wtorek	5 kwietnia	8 ⁰⁰	R. Majowska
8 ⁰⁰		Wielki Czwartek	21 kwietnia
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Sroda	6 kwietnia	Wielki Piątek	22 kwietnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Czwartek	7 kwietnia	Wielka Sobota	23 kwietnia
18 ⁰⁰	R. Kamińska	18 ⁰⁰	
Piątek	8 kwietnia	Niedziela Wielkanoc	24 kwietnia
18 ⁰⁰	R. Kalisz	7 ⁰⁰	
Sobota	9 kwietnia	11 ⁰⁰	R. Wesółowska
18 ⁰⁰	R. Hanusik	Poniedziałek Wielkanocny	25 kwietnia
5 Niedziela Wielkiego Postu	10 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	R. Kulij	10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Walczak
14 ³⁰	R. Kreis	Wtorek	26 kwietnia
Poniedziałek	11 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Sroda	27 kwietnia
Wtorek	12 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	28 kwietnia
Sroda	13 kwietnia	18 ⁰⁰	R. Kołodziej
8 ⁰⁰	Fatimska	Piątek	29 kwietnia
Czwartek	14 kwietnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Sobota	30 kwietnia
Piątek	15 kwietnia	18 ⁰⁰	R. Cholewa
18 ⁰⁰			

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

KWIECIEŃ - MAJ 2011

2 kwiecień 2011	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
9 kwiecień 2011	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
16 kwiecień 2011	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
23 kwiecień 2011	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
30 kwiecień 2011	Rodzice dzieci przystępujących do I komunii świętej
7 maj 2011	Gorol Barbara
	Knappek Anna
	Michalczyk Wiesława
14 maj 2011	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
21 maj 2011	Gracka Ewa
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
28 maj 2011	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Karminadłe z blumkola

Składniki:

- 1 duży kalafior
- 10 dkg cebuli
- 25 dkg margaryny
- 2 bułki kajzerki
- 2 jaja
- 1 pęczek koperku zielonego
- 15 dkg bułki tartej
- sól
- pieprz naturalny

Sposób przygotowania:

Kalafior obgotować. Półtwardy kalafior odcedzić, przepuścić przez maszynkę do mięsa wraz z namoczoną w mleku lub wodzie i odciśniętą bardzo mocno bułką. Cebulę obrać, pokroić w drobną kostkę i usmażyć na niewielkiej ilości tłuszczu na jasnożółty kolor. Koperek zielony dokładnie opłukać, osączyć z wody i drobno posiekać. Do zmielonego

kalafiora dodać bułkę, cebulę, surowe jaja, posiekany koperek, przyprawić do smaku i dokładnie wymieszać. Uformować okrągłe kotleciki w formie krążków o grubości 1,5 cm. Obtoczyć je w bułce tartej i smażyć na dobrze rozgrzanym tłuszczu, na złoty kolor, z obu stron. Podawać z młodymi ziemniakami oraz mizerią lub sałatą zieloną.

gmb

Kącik humoru

O. Celestyn spowiadał w Oleśnie głośnego penitenta i co chwilę go uspokajał: „Cicho, cicho, chodź do zakrystii”. W końcu zniecierpliwiony mężczyzna odparł: „Księżoszku, a wyście myśleli, że ci, co stoją tu w kolejce, przyszli bez grzechów?”

*

Ksiądz Józef Thiele przyszedł do Szopienic w 1939 roku. Pełnił tam funkcję proboszcza prawie 30 lat. Przez te lata był gorliwym spowiednikiem. Każdego dnia o godzinie 6 czekał już w konfesjonale. W każdą sobotę spowiedź rozpoczynała się o godzinie 15. Pewnego razu spowiadał starszą kobietę. Po wyznaniu przez nią grzechów udzielił jej odpowiedniej nauki i rozgrzeszenia. Kobieta prosiła o jeszcze jedną. Potem o jeszcze jedną. Kiedy proboszcz zapytał dlaczego, odpowiedziała: „Bo tak pięknie godocie.” Kiedy zaś odchodziła od konfesjonalu, nachylając się, zapytała: „A jako mom pokuta?”

*

Złodziej ukradł radioodbiornik i

schował się z nim w kościele. Policja złapała mężczyznę i pyta, gdzie radio. Na to złodziej: „Zaniostem go do spowiedzi, bo strasznie cyganił.”

*

Babcia głucha jak pień głośno domaga się odpowiedzi, co ma za pokutę. Spowiednik wychodzi z siebie. W końcu wyjmuje co dopiero otrzymany w prezencie z Rzymu różaniec i pokazuje palcem, że ma go odmówić. Kobieta tymczasem gest ten zrozumiała opacznie i „cap” różaniec. Głośno zaś powiedziała:

- Pięknie Bóg zapłać, na drugi roz tys przyda.

*

W konfesjonale ksiądz pyta osobę spowiadającą się:

- Ale wy na pewno nie jesteście z naszej parafii?

Na to słyszy odpowiedź: „Nie”.

- To jo wom powiem - kontynuuje ksiądz - To jest najgorszy gospodarz, co swój nawóz na cudze pole wywozi.

Medytacja o znaczeniu Triduum Paschalnego

Benedykt XVI (Środa 12 kwietnia 2006 roku)

Triduum Paschalne rozpoczyna się w Wielki Czwartek wieczorną mszą in Cena Domini, chociaż zazwyczaj już rano odbywa się inna doniosła celebracja liturgiczna — Msza Krzyżma, podczas której całe duchowieństwo każdej diecezji, zebrane wokół swego biskupa, odnawia przyrzeczenia kapłańskie i uczestniczy w poświęceniu olejów katechumenów, chorych i krzyżma; jutro rano uczynimy to również tutaj, w Bazylice Świętego Piotra. Oprócz ustanowienia sakramentu kapłaństwa, w tym świętym dniu wspominamy też ofiarowanie się Chrystusa dla ludzkości w sakramencie Eucharystii. W nocy, podczas której został wydany, Chrystus, jak przypomina nam Pismo Święte, pozostawił nam „nowe przykazanie” — mandatum novum — miłości braterskiej, dokonując poruszającego gestu obmycia nóg, który nawiązuje do pokornej służby niewolników. Ten niezwykły dzień, pamiętka wielkich tajemnic, kończy się adoracją Najświętszego Sakramentu, która jest wspomnieniem agonii Pana w ogrodzie Getsemani. Ewangelia mówi, że Jezus, ogarnięty wielką trwogą, prosił swoich uczniów, aby czuwali z Nim na modlitwie: „Zostańcie tu i czuwajcie ze Mną” (Mt 26, 38); ci jednak zasnęli. Również dzisiaj Pan mówi nam: „Zostańcie tu i czuwajcie ze Mną”, a my, dzisiajści uczniowie, niejednokrotnie śpimy. Dla Jezusa była to godzina opuszczenia i samotności, po której przyszło nocne aresztowanie i początek bolesnej drogi na Kalwarię.

Skupiony na tajemnicy męki Wielki Piątek jest dniem postu i pokuty poświęconym kontemplacji Chrystusa na krzyżu. W kościołach odczytywana jest Ewangelia o męce Pańskiej; rozbrzmiewają w niej słowa proroka Zachariasza: „Będą

patrzeć na Tego, którego przebili” (J 19, 37; por. Za 10, 12). W Wielki Piątek my również chcemy zwrócić nasze spojrzenie ku przebitemu sercu Odkupiciela, w którym — jak pisze Święty Paweł — „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte” (Kol 2, 3), co więcej — „mieszka cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała” (Kol 2, 9). Dlatego Apostoł może twierdzić, że nie chce znać niczego więcej, „jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego” (1 Kor 2, 2). To prawda: krzyż objawia „Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość” — to znaczy kosmiczne wymiary — miłości, która przekracza wszelką wiedzę; miłość wykracza poza to, co wiemy i wypełnia nas „całą Pełnią Boga” (por. Ef 3, 18-19). W tajemnicy Ukrzyżowanego „dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić — jest to miłość w swej najbardziej radykalnej formie” (Deus caritas est, 12). Krzyż Chrystusa, pisał w V wieku Święty Leon Wielki, „jest źródłem wszelkich błogosławieństw, przyczyną wszelkich łask” (Disc. 8, 8-9, PL 54, 340-342).

W Wielką Sobotę Kościół, łącząc się duchowo z Maryją, trwa na modlitwie przy grobie, gdzie ciało Syna Bożego spoczywa, niejako odpoczywając po dziele odkupienia dokonany przez śmierć (por. Hbr 4, 1-13). Późnym wieczorem rozpocznie się uroczysta Wigilia Paschalna, podczas której w każdym kościele radosny śpiew Chwała i Alleluja popłynie z serc nowo ochrzczonych i z serc całej wspólnoty chrześcijańskiej, radującej się z powodu tego, że Chrystus zwyciężył śmierć i zmartwychwstał.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubała

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)